

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 6. ДЕЦЕМБАР 2020, ГОДИНА 22, БР. 13

ШТА ЈЕ ЦИЉ ХРИШЋАНСКОГ ПОСТА?

...Данас сам чуо од наше братије: један наш искушеник је добио чоколадну бананицу ... и, на оном садржају, који се *обавезно* ишчитава у току поста, пише да има 0,16 млијека у праху. Ем млијеко, ем у праху, и још 0,16. И, он пита своју сабраћу, онако као озбиљно: “Је л’ ово мрсно...?” Није наш циљ да научимо да ишчитавамо садржај намирница, да циједимо маслину да не би било уља, ако је на води, или орах да притискамо, не би ли нешто уља изашло из њега, јер не можеш бити православан ако једеш орах, а ако је дан на води... То је један хаос који је и те како присутан данас у том, назовимо га ипак - јавном мњењу. Јер, то је ипак јавно мњење, а не православна свијест, православни менталитет. Дакле, није то наш циљ.

Наш циљ, браћо и сестре - говорим то сада у име пастира - јесте **ДА СЕ ВИ ОБОЖИТЕ**. Е, сад, шта је то? Обожење - шта је то? Исцјељење - да, али и ту нам је прва асоцијација на тјелесно здравље, да се обогатимо, и ту одмах падамо на онај најнижи, материјални ниво: да се спасемо из неких животних ситуација и проблема. Међутим, није то наш циљ. И, за нас, као свештенике Цркве, дакле, пастире апостолског типа - јер, исти је задатак апостола као и мој, ми припадамо Апостолској Цркви. То што ви пред собом немате данас Апостола Петра или Павла или Јована, то не значи да сте ви лишени апостолских благослова. На крају, то и сами говорите кад исповједате своју Вјеру, кроз *Символ Вјере*: да вјерујете у Цркву, али не било коју и било какву и било чију, него Свету, једну, исту ону у коју су вјеровали и Свети апостоли. ... Исту ону Цркву којом су живјели сви наши светитељи: од Светога Саве, па до Светога Николаја, Мардарија или Севастијана. ... Дакле, ми ни у чему нисмо лишени благослова које су они имали. Самим тим, и наш циљ не може бити другачији. Наш циљ - сад опет говорим у име светога свештенства, у име свештеника Бога Вишњег - јесте да се ви, браћо и сестре, обожите. Свакако, што каже владика Николај, и да се умножите, али не ради простог умножавања, па да нас буде више на следећим изборима, или сјеверним, јужним, источним или западним трибинама, или у тенковима и рововима, па да се сложимо око ничега, или око неких погрешних идеја и циљева. Свакако, и да се умножимо, и да се сложимо, али ако изостане она **ВРХОВНА КУПОЛА НАШЕГА ТРУДА**, нашега живљења, дакле, тај степен **ОБОЖЕЊА**, онда нема

слоге. То ће бити лажна слога, крта, брзо ће пући, брзо ће изневјерити, издати. А, просто умножавање је бесмислено: ето, има нас више у килограмима, или у метрима... Дакле, **ОБОЖЕЊЕ ЈЕ ЦИЉ ХРИШЋАНСКОГ ЖИВОТА**. То је посебно циљ мисије и дјеловања једног свештеника. ...

Личност о Којој говоримо и Која јесте циљ и смисао нашег сабрања мора бити свима откривена, доступна, приступачна, да би била мила, да бисмо стекли безгранично повјерење у Њу, да бисмо могли свим својим бићем да јој се предамо.

Чујете у Цркви...: *Поменувши Пресвету, Пречисту,*

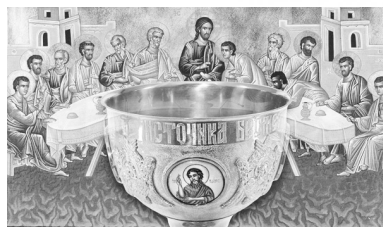
Преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Увијекдјеву Марију, са свима светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо. Видите, то није молитва која се изговара једном годишње, за Божић, то је **МОЛИТВА КОЈУ ЦРКВА НЕПРЕСТАНО ПОЛАЖЕ У НАША УСТА**.

Али, не да би она ту и завршила, него, кроз уста и кроз пажљиво изговарање, да допре до ума, да одагна таму, да одагна бриге, да одагна страхове, да одагна сумње, страсти, програме, планове... Да сав живот свој Њему предамо. Ви видите: такво инсистирање - јер, то је готово инсистирање Цркве: **ПРЕДАЈ СЕБЕ ХРИСТУ, САВ ЖИВОТ СВОЈ** - на таквом степену предавања, а оно је равно одрицању од својега живота, одрицању из перспективе себичности, саможивости, чувања живота. Дакле, ја, предајући сав живот свој Некоме, као да сам га се одрекао, и налазим га у Њему, тек кад Му га предам. Али, сав живот свој! Тек тада ћу га наћи. ...

МИ ЖИВИМО НЕКУ ДОЗИРАНУ ПОБОЖНОСТ. ОСТАВИМО МИ ДОБАР КОМАД ЖИВОТА ЗА СЕБЕ, А ГОСПОДУ ДАЈЕМО КРАЈЕВЕ. Навешћу један примјер. Долазиш на Литургију пред крај, ако уопште долазиш. А, лијепо си Му предао живот свој, је л’ тако...? Чак и на том хронолошком плану: дао си Му 5 минута. Он ти нуди Вјечност, нуди ти сву Своју Вјечност, а ти Њега не можеш да удостојиш са 5 минута, да не кажем: сат времена... Он, тебе ради, сишао с Небеса, постао човјек, а ти, као човјек, ради сопственог обожења, ништа не радиш, ништа не дајеш... Дакле, говоримо о таквом степену предавања - потпуног предавања: не само себе, него: *сами себе и једни друге и сав живот свој* - дакле, све, све, све - *Христу Богу предајмо*. ...

Овај Божићни пост, браћо и сестре, није дат да ишчитавамо колико у намирницама има млијека у праху, него да се полако и организовано приближавамо тој Тајни над тајнама која нам је откривена: да Син Божији постаде постаде један од нас, Син Човечији, са конкретним циљем: да нам преда, Својом благодаћу, вјечни живот. Да нас, кроз Цркву, сједини са Собом и... да се обожимо. Таквом предавању и таквој вјери претходи учење Цркве и проповед Цркве. Ви не можете повјеровати у Господа здраво, дубоко, срцем, умом и вољом која је спремна да Га слиједи, да Га слуша, ако вас неко не приведе Њему, ако вам не приближи љепоту Његовога лица, красоту Његове

Личности, ако вас не приближи цјелебној сили Његових ријечи, Његовога учења, Његове љубави, која се на посебан начин пројављује у Тајни Цркве и кроз Тајну Литургије. **АКО НЕ БУДЕМО УПОЗНАТИ СА СВЕТИМ ЈЕВАНЂЕЉЕМ**, дакле, Господњом науком, науком спасења, онда **НАМА ЦРКВА**, у свим својим пројавама, **НЕЋЕ БИТИ**

ЈАСНА. И, овај позив и прозба да Му сав живот свој предамо - биће апстрактни. Иако ћемо је упорно изговарати, ми упорно нећемо живот свој Христу Богу давати. Јер, немамо смјелости, нисмо научени да тако живимо, немамо повјерења у Њега. Како ја да Ти предам сав живот свој - па, ја Тебе уопште не познајем! Не знам ја ко си Ти... Да бих Ти се потпуно предао, ја морам да Те упознам, морам да стекнем веће повјерење у Тебе него у себе!

Е, зато нам је Црква и одредила Божићни пост: да се кроз њега, на све могуће и расположиве начине, упознајемо са Њим. ... Господ наш Исус Христос, Света и Живоначална Тројица, све недостатке, све пропусте, све ће да нам опрости, све, све, све, али ако се не будемо држали ове теме, а то се, пре свега, односи на нас, свештенике, ако упорно не будемо форсирали само ту тему - Господ нам неће опростити. И, сва наша зидања, сви храмови које смо озидали - Господ ће их, по ријечима Светог владике Николаја, порушити - ако не будемо у њима **ОБНАВЉАЛИ ХРАМ НАШЕГА СРЦА**. Овај храм ... биће и мени и вама на осуду - мени посебно, као свештенику - ако из њега не буду излазиле обожене личности. ... Има крштених, али нема обожених личности! Обожени - заокружена личност! **ВИ СВИ ОВДЈЕ САБРАНИ ИМАТЕ СВОЈ БЛАГОДАТНИ ПОТЕНЦИЈАЛ!** Претпостављам да сте оvdје сви крштени. У Тајни крштења, ви сте задобили благодатну вјеру, тај благодатни потенцијал, који се односи баш на оно што називамо обожењем. Дакле, ви можете - не само да можете, него сте и позвани - вама је дано да се обожите, **ДА БУДЕТЕ ЈЕДНО СА ХРИСТОМ!**...

Делови предавања о. Рафаила (Бољевића), "Сијенка и сан", Бар, 2019.

Ова Литургија данашња, браћо и сестре - нисмо је ми служили што је лијеп дан, што је слободан дан или не, и ето, да се мало окупимо, да се видимо - не!

Ми смо дошли **ДА СЕ ОДАЗОВЕМО НА ПОЗИВ ЊЕГОВЕ ЉУБАВИ!** ... И исповједамо смрт Христову и свједочимо Његово Васкрсење! Свако од нас, сви ми, **ТО ТРЕБА ДА ИМАМО КАО КИЧМУ НАШЕГА ПОСТОЈАЊА**. Смисао нашем животу даје то што ми вјерујемо да је Христос заиста окусио смрт као човјек и васкрсао као Бог, подигавши нашу људску природу. То, браћо и сестре, нашим животима даје потпуно друго усмјерење. ... Недјелом, сабирати се у светињи храма - не било како, него са дубоком вјером и са исповјешћу да је Христос - ради мене и ради свакога од вас - умро и васкрсао, и да нам је тај Живот оставио. *О. Рафаило (Бољевић)*

У НЕДЕЉИ 26. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 06.(23) Свети Амфилохије Иконијски; Св. Григорије; Св. Александар Невски
- 07.(24) Света великомученица Екатерина
- 08.(25) Свети свештеномученик Климент (Оданије Ваведења)
- 09.(26) Преподобни Алимпије Столпник; Свети Стилијан Чедозаступник
- 10.(27) Св. мученик Јаков Персијанац; Свети Јаков Ростовски
- 11.(28) Преподобномученик Стефан; Свети мученик Христо
- 12.(29) Св. муч. Парамон и Филумен; Св. Мардарије, Еп. америчко-канадски

ЉУДИ ГОВОРЕ О... РАСУЂИВАЊУ У ПОДВИГУ ПОСТА

Пре свега, треба да предњачи духовни пост. Њега можемо много строже да држимо јер он не зависи толико од спољних околности као материјални, тј. телесни пост. Наши монашки постови су понедељак, среда и петак. **ДА БИСТЕ ДУХОВНО ПОСТИЛИ, МОРАТЕ СЕ ТЕЛЕСНО ПРИПРЕМИТИ**. Просто речено, морате уносити пуну порцију у организам. Ако бих, рецимо, ја, зато што закон налаже, наставио да држим пост, ја бих, после извесног времена, толико физички ороноу да не бих могао више да обављам своју виноградарску дужност, нити, пак, да се духовно опашем. Дошао бих у стање које ме чини неспособним за своје обавезе обе врсте. Зато се спољни, телесни пост подешава **ПО РАСУЂИВАЊУ**, пре свега, а не по закону. Друго, моја потреба за постом је већа у односу на моје слабости моралне природе. Човек мора да нађе начин и пут како да то усклади.

Монасима почетницима се дешава да верују да постом сами себе најбоље доказују да врше подвиг, јер је то нешто опипљиво. Запну у посту до изнемоглости. Онда се раслабе до те мере да их ђаво збуњује тиме што не могу да обаве своје дужности. Ја говорим да треба узети хране довољно да се човек осети сит, јак и здрав. Али, ако се осете побуне у телу, треба их обуздавати **МЕТАНИЈОМ**. Помоћу метанија се више постиже него постом. Метанија је акт смиривања који ђаво не подноси. Ђаво ће помоћи да се испостиш до изнемоглости, али ако направити метанију, он од ње бежи.

О. Митрофан Хиландарац

Драга браћо и сестре, у среду, 9. децембра, прослављамо Светог Алимпија Столпника и Светог Стилијана. Свечари Светог Алимпија могу доносити славске колаче и жито на освештавање од 7:00. Акатист Светом Стилијану, заштитнику деце, болесне деце, деце са посебним потребама, бездетних супружника, хришћанских бракова и монашких обитељи, као и свих који се баве лечењем и васпитавањем деце, можете прочитати на сајту Саборне цркве, у рубрици *Беседе и духовне поуке*, подрубрика *Породица*.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.